

27 DE SETEMBRE VAGA MUNDIAL PEL CLIMA

Els recents informes sobre l'estat de la biodiversitat del IPBES i sobre l'escalfament global de 1,5 °C de l'IPCC alerten d'un rumb que porta al deteriorament d'un gran nombre d'ecosistemes, tant terrestres com marins, així com a l'extinció d'1 milió d'espècies que es troben greument amenaçades per l'activitat humana. També s'està arribant a un punt de no retorn front al canvi climàtic.

Una crisi climàtica que és conseqüència d'un model de producció i consum que ha demostrat ser inadequat per satisfer les necessitats de moltes persones, que posa en risc la nostra supervivència i impacta de manera injusta, especialment en les poblacions més pobres i vulnerables del món. No respondre amb suficient rapidesa i contundència a l'emergència ecològica i humanitària suposaria la mort de milions de persones, a més de l'extinció irremplaçable d'espècies imprescindibles per a la vida a la Terra, donades les complexes interrelacions ecosistèmiques.

La contundència de les dades assenyala les regions mediterrànies com les més vulnerables al canvi climàtic, de manera que no limitar l'augment de la temperatura global en 1,5 °C serà una factura massa cara per a les generacions presents i futures. La responsabilitat de les institucions europees i el Govern espanyol, així com els governs de les diferents comunitats autònomes i ajuntaments coordinats amb tots els grups polítics, és estar a l'altura de les necessitats que exigeix el moment.

Les organitzacions signants demanen que en la nova etapa política es declari, de manera immediata, l'emergència climàtica i es prenguin les mesures concretes necessàries per reduir ràpidament a zero les emissions de gasos d'efecte hivernacle, en línia amb el que estableix la ciència i sota criteris de justícia climàtica. Evitar que la temperatura global s'elevi per sobre de 1,5 ° C ha de ser una prioritat de la humanitat. Cal reduir amb caràcter urgent les emissions de CO₂eq (equivalent de carboni), reajustant la petjada ecològica a la biocapacitat del planeta.

Aconseguir aquests objectius requereix necessàriament de:

Veritat. Assumir la urgència de la situació actual admetent el diagnòstic, indicacions i vies de reducció reflectides en l'últim informe sobre l'augment de 1,5 °C avalat per la comunitat científica. Reconèixer la bretxa del carboni existent entre els compromisos

espanyols i les indicacions científiques. Els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental per transmetre aquesta realitat.

Compromís. Declarar l'emergència climàtica a través d'assumir compromisos polítics reals i vinculants, molt més ambiciosos que els actuals, amb la conseqüent assignació de recursos per fer front a aquesta crisi. Garantir reduccions de gasos d'efecte hivernacle en línia amb l'informe de l'IPCC per no superar un augment de temperatura global de 1,5°C, que estableix un camí de reducció d'emissions global entre el 40 i el 60% per al 2030 respecte al 2010. A més, és imprescindible aturar la pèrdua de la biodiversitat per evitar un col·lapse de tots els sistemes naturals, inclòs l'humà.

Acció. Abandonar els combustibles fòssils, apostar per una energia 100% renovable i reduir de manera urgent i prioritària a zero les emissions netes de carboni el més aviat possible. Demandem que els governs analitzin com aconseguir aquest objectiu i proposin els plans d'actuació necessaris: fre a les noves infraestructures fòssils (centrals, exploracions, grans ports, etc.), reducció dels nivells de consum de materials, energia i de les necessitats de mobilitat; canvi de model energètic sense falses solucions com l'energia nuclear; reorganització del sistema de producció; educació, a més d'altres mesures contundents. Tot això ha de quedar reflectit en la Llei de Canvi Climàtic i Transició energètica i en el Pla Nacional Integrat de Clima i Energia

Solidaritat. El deteriorament ambiental de les condicions de vida es pateix de forma desigual en funció de la classe social, el sexe, la procedència o les capacitats. Defensem que la transició ha d'enfrontar aquestes jerarquies i defensar i reconèixer de forma especial a la població més vulnerable.

La degradació planetària i la creixent desigualtat tenen un origen comú i s'alimenten entre elles. Així, per exemple, moltes grans empreses i bancs obtenen enormes beneficis a través de l'especulació immobiliària, el desnonament, l'explotació turística o el mobbing immobiliari, que expulsa les famílies de les seves cases, als veïns dels seus barris. Tot i que cada vegada hi ha més inversions en tecnologies per a la transició energètica, segueix havent-hi molts fons que sostenen i financen a les grans empreses de l'oligopoli energètic en la seva explotació del planeta, i el resultat és l'increment de la pobresa, inclosa l'energètica.

Els col·lectius més desfavorits no poden empitjorar la seva situació, de manera que la transició s'ha de realitzar amb justícia social. En el cas dels territoris i treballadors i

treballadores afectats cal adoptar mesures per assegurar llocs de treball alternatius en sectors sostenibles, afrontar la crisi energètica, reduir la jornada laboral, repartir millor l'ocupació i desenvolupar altres mecanismes al voltant de la Transició justa que han d'aconseguir que no es deixi ningú enrere.

Democràcia. La justícia i la democràcia han de ser pilars fonamentals de totes les mesures que s'apliquin, fet pel qual cal crear els mecanismes adequats de participació i control per part de la ciutadania per abordar les qüestions socials difícils i per formar part activa de la solució mitjançant la democratització dels sistemes energètics, alimentaris, de transport, etc. En aquests processos s'ha de garantir la igualtat de gènere en la presa de decisions.

Cal realitzar un gir de 180 graus en les polítiques comercials internacionals, acabant amb la signatura de tractats de comerç i inversió que aprofundeixen la problemàtica de l'augment de gasos d'efecte hivernacle via increment del transport marítim interoceànic, així com de l'aviació civil, que dificulten la lluita contra el canvi climàtic a través de les clàusules de protecció d'inversions (ISDS). Les mesures de mercat no poden substituir l'adequada planificació de la transició ecològica.

Els països empobrits són els menys responsables de la degradació planetària. No obstant això, són alhora, els països més vulnerables a les conseqüències d'aquesta ruptura dels límits. Els països més enriquits són els que acumulen una major deute ambiental, per això i atenent als criteris de justícia climàtica, han de ser països com els europeus els que adquireixin uns compromisos més importants. Es fa necessari revertir el fet que el 20% de la població mundial consumeix el 80% dels recursos naturals.

En defensa del futur, d'un planeta viu i d'un món just, les persones i col·lectius signants ens sumem a la convocatòria internacional de Vaga Mundial pel Clima, una mobilització que serà, vaga estudiantil, vaga de consum, mobilitzacions als centres de treball i als carrers, tancaments en suport de la lluita climàtica, ... i convidem a la ciutadania i a la resta d'actors socials, ambientals i sindicals a secundar aquesta convocatòria i a sumar-se a les diferents mobilitzacions que tindran lloc avui, 27 de setembre.